

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 209/2026
24.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Српка Савића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К 76/25 од 15.09.2025. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 260/25 од 20.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 24.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Српка Савића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К 76/25 од 15.09.2025. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 260/25 од 20.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу К 76/25 од 15.09.2025. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. КЗ у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и изречена јој је условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, за коју је одређено да се неће извршити уколико окривљена у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. На основу одредбе члана 86. КЗ окривљеној је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од три месеца, рачунајући од правноснажности пресуде.

Истом пресудом окривљена је, на основу члана 261. и 264. ЗКП, обавезана да плати суду на име судског паушала износ од 5.000,00 динара, као и на име трошкова кривичног поступка – вештачења плати суду износ од 90.104,00 динара, све у року од 30 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и да надокнади остале трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, док је на основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећени упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 260/25 од 20.11.2025. године, одбијена је као неоснована жалба окривљене АА, изјављена преко браниоца, а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљене АА, адвокат Српко Савић, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев, укине побијане правноснажне пресуде или преиначи побијане правноснажне пресуде и окривљену ослободи од оптужбе за наведено кривично дело.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац као разлог подношења захтева не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости. Бранилац окривљене истиче да је суд погрешно утврдио чињенично стање и на тако утврђено чињенично стање погрешно применио закон. Пре свега, по наводима одбране, суд је погрешно утврдио чињеницу у ком је тренутку окривљена предузела радњу претицања мопеда, супротно наводима вештака. С тим у вези, бранилац истиче сопствене закључке, да је окривљена започела радњу обилажења на око 30 метара удаљености од мопеда, да је вршила претицање тамо где је то забрањено али да то није узрок саобраћајне незгоде, да јој је мопед пресекао пут и да она није могла да заустави возило, да том приликом мопед није дао светлосни сигнал – жмигавац да ће скренути и није се уверио да то може учинити безбедно, којим наводима бранилац окривљене даје сопствено тумачење утврђеног чињеничног стања и изведених доказа, супротно оцени, чињеничним утврђенима и закључцима нижестепених судова, на који начин указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости истиче и да судови у пресуди нису дали разлоге у вези чињеница које су предмет доказивања, којим наводима указује на повреду одредбе члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као и повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек

– захтев за заштиту законитости, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић